

Türkü Gözlüm 4

– DERVİŞOĞLU · 17 Eylül 2012

Gurbetinde mahzunum aklımı yitiririm
Hasretin ile mamul çileyim "türkü gözlüm"
İçim içime sığmaz üzgüyü bitiririm
Eğer ki güldüğünü bileyim "türkü gözlüm"

Lâhza akşama dönüp gün guruba batmadan
Zulmet gazaba gelip kaşlarını çatmadan
Sevdamızın aşına hicran,ağı katmadan
Destur eyle er vakit geleyim "türkü gözlüm"

Sehere çiy düştükçe gözlerim nemleniyor
Yüreciğim sulu göz adıyla mimleniyor
Cezvemde fokur fokur kasavet demleniyor
Ocağında düş kurup güleyim "türkü gözlüm"

Ey gönlümün begümü, beni benden alanım
Yad ele düşürünce onmaz derde salanım
Giden gitti velâkin feda olsun kalanım
Ömrümü senin ile böleyim "türkü gözlüm"

Elestü bezm deminde yüklendiğim edaya
Her dem bağlı kalarak el açarım Huda'ya
Ne senden ayrı tutsun ne kendinden cüdâya
Dü cihanda huzuru bulayım "türkü gözlüm"

Sayrılığa gark olup ah demesin dillerin
Solmaya meyletmesin kan kırmızı güllerin
Eğer kurban isterse yağmur diyen çöllerin
Bir nedir ki bin kere öleyim "türkü gözlüm"

Zalim felek şadlığa gaile doğramasın
El attığın her işte havsalan ağrımın
Nefes aldığın ana ıstırap uğramasın
Dertlerinin adağı olayım "türkü gözlüm"

Bu sevdayı taşımak suç diye görülürse
Yüreğim tehcir ile Fizan'a sürülürse
Hâkimin ferman yazan kalemi kırılırsa
Sen gide dur ben dar'da kalayım "türkü gözlüm"

Kapını dergâh bilip eşğine çul serdim
Varlığınla gönenip Derviş katına erdim
Mademki yüreğinde filizlenip dal verdim
Bırak yine orada solayım "türkü gözlüm"

Şemsettin Ağar (DERVİŞOĞLU)
(Derviş'in Sultan Divanı adlı kitabımdan)